

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010557
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8420010557.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2021, v trestnej veci obžalovaného B. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/128/2020 zo dňa 1. júla 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. F..

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom sp. zn. 9T/128/2020 zo dňa 01.07.2021 uznal obžalovaného B. F. vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorý spáchal, tak že

- ako otec maloletých B. F., nar. XX.XX.XXXX, a M. F., nar. XX.XX.XXXX, hoci jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3P/125/2015 zo dňa 18.02.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2016, bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej B. a maloletého M. na každého sumou 27,13 € vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. F., počnúc dňom 01.11.2014 až do zmeny pomerov, si túto vyživovaciu povinnosť napriek svojim možnostiam a schopnostiam od mesiaca september 2016 doposiaľ v obci Výborná, okr. Kežmarok a inde úmyselne riadne neplnil, okrem mesiaca november 2016, kedy uhradil sumu 20,- €, okrem obdobia, kedy počas vykonávania exekúcie zrážkami zo mzdy a zrážkami z nemocenských dávok vyplatil sumu 502,57 € a okrem mesiacov júl 2020 a august 2020, kedy mu boli vykonané zrážky na výživné počas jeho umiestenia výkone trestu odňatia slobody vo výške 56,66 €, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom voči matke P. F. v sume najmenej 2.567,85 €, a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/116/2016 zo dňa 16.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2016, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov do 24.10.2018, pričom dňa 19.11.2019 mu bol nariadený výkon tohto trestu.

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písmeno m/ Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o treste.

Odvolanie obžalovaného odôvodnil obhajca podaním doručeným súdu dňa 18.08.2021. Obhajca konštatuje, že výšku trestu vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný vyhlásil, že spáchal skutok, ktorý

sa mu kladie za vinu, úprimne ho oľutoval, počas konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho následok, postoj k trestnému stíhaniu a spoločenský nebezpečnosť skutku, ktorý je mu kladený za vinu možno považovať za neprimerane prísnu. Obžalovaný v čase spáchania skutku tento spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ale je potrebné zohľadniť, že v uvedenom čase bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, kedy nemohol byť riadne zamestnaný. Zároveň práca vo výkone trestu odňatia slobody je obmedzená rôznymi podmienkami a jej nedostatkom. Ak by súd mal za to, že vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, uloženie trestu odňatia slobody s uvedenou výškou trestu je neprimerané, má za to, že uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby je plne postačujúce tak na ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, ako aj odradenie obžalovaného od páchania ďalšej protispoločenskej činnosti a za dostatočné i v smere vyjadrenia morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Zároveň je potrebné zohľadniť, že neprimerane vysoká výška trestu bude mať negatívne následky na možnosť plnenia si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, kedy sa nebude môcť riadne zamestnať a riadne plniť vyživovaciu povinnosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil, vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného B. F. nie je dôvodné.

Obžalovaný B. F. pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku.

Súd dôsledne postupoval podľa § 257 Tr. poriadku a po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol prijať toto vyhlásenie, uznesením vyhlásenie o vine prijal a rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní a to z odpisu z registra trestov, správou o povesti, evidencie priestupkov, charakteristik, oboznámením obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/116/2016. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa sa riadil základnými zásadami pre ukladanie trestu, ktoré sú vyjadrené § 34 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa v prvom rade zhodnotil osobu samotného obžalovaného. Následne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde u obžalovaného B. F. zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, na druhej strane zohľadnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona teda, že bol už za trestný čin odsúdený.

Po zohľadnení všetkých okolností, ktoré súd prvého stupňa vyjadril v písomnom vyhotovení rozsudku dospel k správnejmu záveru, že účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného B. F. dosiahne trestom odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne. Pri určení druhu trestu vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že už v minulosti bol odsúdený a skutok páchal aj v dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Obžalovaný B. v dobe posledných desiatich rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto súd prvého stupňa nepochybil, keď obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Výrok o treste súdom prvého stupňa bol náležite odôvodnený. Úvahám súdu prvého stupňa niet čo vytknúť, sú vyčerpávajúce a krajský súd sa s týmito úvahami súdu prvého stupňa, ktorými odôvodnil ukladanie trestu obžalovanému, sa v celom rozsahu stotožnil.

Na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.